

"בן אדם בא לטיפול בסרטן וסומך על בית החולים. בסוף נותנים לו תרופות שכג תוקפן"

מבחוץ, המרכז האונקולוגי החדיש של בית החולים רמב"ם נראה כמו הדור הבא. בסועל, במשך תקופת ארבעה החודשים המעבדה שלו כמו בעולם שלישי. תרופות יקרות ורגישות שכג תוקפן - לעיתים חדשים רבים לפני כן. הגיעו לחול' טרסק, מספרים סיפורים ומאורכי תפוגה חזינו, חומרים מסוכנים הוכנו בואור לנהלים, ואספקות לחולים שונים התערבבו. עובד לשעבר במעבדה שהחליט במשך חודשים על המחדלים, כבר הגיש תלונת במשטרה. רמב"ם: בעקבות בנייתכם בדקונו, ויש אמת בטענות. הנהלים שנוכחים הטיפול עומד בטענדרט הגבוה ביותר.

ה

מרכז על שם יוסף מיטמן
בבית החולים רמב"ם הוא
המרכז האונקולוגי הגדול
הול כיתור בצפון המדינה
נו, ואחד הגדולים ממזרח
בישראל. הוא נחשב פאר

היצירה בתחום הוא נפתח ב-2016, מתפרס
על פני השטח קומת ומציע מולקולת אשמה
בתנאים שרובים, מערכות הדמיה מתקדמות,
טיפולים חדשניים וגישה לתרופות חדשות
כיתור באמצעות מתיים קליניים. מרי שנה
מסומלים כ-3,000 חולי סרטן חדשים.
אבל מאחורי הקלעים של המרכז תרשני
התנהלו ודרכים בבורה מעוררת הלהלה על
מי עדיית שהגיעו לידעית אחריות, במשך
יותר משנה טיפלו חולים אונקולוגים במרכז
בתרופות כימותרפיות רגישות ויקרות שגם
הוקפו. לפי התענות, במקרים מסוימים אי
הישג ותנאים מספרי והאונות (המספרים
הסידוריים הייחודיים לכל פס ייחוד) של
התרופות המכונות שהועברו לצוותים הר
פואים הטוטו לחולים, על מנת להמחיר את
הנייטנות. לעיתים פג הוקפו של התרופות
חדשים ארוכים לפני השימוש בהן.

זה מריד שינה מענייני, מרה אתי הסוד
ראים שירוח על המורל המתמשך הות,
שהתווש במעבדה הניסויית של בית
החולים, זו האסדת על הכנת התרופות
לחולים האונקולוגים. אך למרות תרופות
חוררת והשנות, קצו התרופות הישנות הר
תנו לחולים הקשים, המורכבים הרגישים
ביותר.

לא ניתן לדעת כמה אנשים קיבלו את
התרופות האלה, מהם כמה מבנם סובלו. אי
אפשר לדעת אם זה מגיע באנשים או בילדים
שקיבלו את זה, אמר גם שוביך הישב את
נהלי העבודה במקום. "אם אדם בא לטיפול
עם הילד שלו, עם אבא או עם אבא שלו, וסוד
מך על בית החולים, נסוף נתונים לתרופות
שגם הוקפו".

בבית החולים רמב"ם לא מכושים כי
התיקוני אירסרס הועדו כמעברת המ
רכו כשנים המורחות. לדבריהם, בעקבות
הירחודים "נעשתה בדיקה של כל תחום נקבל
בית המרקוז וכעוצה מכך הלה המלת
בית החולים כביצוע שינוי ארגוני מקיף ובי
תמשך".

x x x

אחד משלושה אנשים ילקו בסרטן זה או
אחר במהלך חייהם. ישראל ניצבת גבוה בריינג
העולמי של שיעורי הסרטן - בין 60 המדינות
הראשונות מבחינת שיעורי התחלואה במדי
לה - ועל פי נתוני משרד הבריאות האגודה
למלחמה בסרטן, בשנת 2017 אובחנו כ-80
אלפי ישראלים במחלה. שכירות מחלות הס
רסן כאחד חיפה היא הגבוהה בישראל על
פי נתוני משרד הבריאות משנת 2018; מספר
החולים בסרטן הריאות, בארץ, חסר, ומעי,
הלימפומה הערשנית באזור זה גבוה מדי
ממוצע הארצי ב-14 אחוז.

המאבק על חייהם של החולים מתנהל בע
דוד כמה אמצעים סיפוליים. אחד המרכזיים
שבהם הוא כימותרפיה - שיטל המורכב מת
רופות כימיות הנקראות גם תרופות ציטר
טוקסינות) ניתן במטרה להשמיד את התאים
המאמרים. אבל השיטל הכימי הוא תובי כ
פיתוח מאתר שתורופות הכימיות מתייעות

להתחלוקת תאים במגנטונים שאינם מספרי
מיים לתאים הסרטניים, חן עלולות להשמיע
גם על רקמות נוף בריאות, ומכאן הופעות
החלואה הקשות שכרוכות בשימוש בהן. בשל
רעילותן הגבוהה, תרופות האלה מסוכנות
גם לזמי שאחראי על הכנתן.

אורך חייהן של תרופות נקבע על פי מבי
הנים שעורכות חברות התרופות: כל תרופה
במחנה מתגאים שונים כדי לודא עד מתי
בשמורת היציבות שלהן. כרוב המקרים, עומד
הסטנדרט העולמי לשימוש בתרופות על
חמש שנים. ניתן להאריך באופן חוד ומדי
קי את תקופת של תרופות שהניישנו, על
סמך מחקרים ונתונים המראים כי הן יציבות,
מעבר לתקופה שנקבעה. כך למשל נקשח

כבר שנים משיקלים של חיסון בגלל ובי
מסגני הדיווח של משרד הבריאות, בהתבסס
על מאגר נתונים רחב, בריקת תקופתיות
המעקב פרטי לכל התרופות המדוברות. זה
קירת הספרות המרפית.

לבני תרופות רגישות נגיפות, כמו
אלה שניתנות במרכז האונקולוגי, לפעמת
האת, המצב שונה בתכלית. על פי משרד
הבריאות עצמו, כל הדיגו במיפול הות
מחייבת חמורה לספק גם החולים המ
טופלים בהן אינם חולים רגילים. מבנם
הרפואי מגיע ומורכב, חלקם נמצאים במ
כנת חיים מידית. שימוש בתרופות שלא
הוארך הוקפו, על סמך שיעור דרע עצמאי
של הרוקו, אינו מוקבל על דעת בשום
גנים, ועלול להיות מסוכן, קובע דקת

ככדי שלא האמין למשפט ארגוני כשעורכן
בפרטי הפרשה "חלק מהתרופות עלולות
לאבד בתנאים כאלה את רעילותן, והבקורג
מסוימים אפילו לגרום נוק של משם. כרגע
שהתרופה לא בתוקף אי-אפשר לדעת מה
מצבה ואם היא בכלל יעילה".

בגלל כל הדברים הללו, קיים גוהל מפר
רס של משרד הבריאות שקובע כיצד משר
געים תכשירים כאלה, כיצד מכינים אותם
ואפילו כיצד מטפלים במחלות ציטוטוקסיות
כדי שלא תזיק לטכיות. התחל עורכן לאחד
דוגה בשנת 2017. בין השאר, קובע הגוהל
כי הסמך המשבע יוראו כי האריות מספר
קת תבנה מיות הכימית, והגבה מנזקי אקלים
האר, כדי להגן על התרופות הרגישות. לפי
הפרוטוקול, במקרה של גוק במהלך ההעברה,
יחוד המשלוח כולו לספק. עוד נקבע כי לכל
גנה ימלא סופס הכנת, שיכול את מספרה
שם החולה ומיקומו בבית החולים, שם הועבר
הפעיל בתכשיר והמינון שלו, מספר אזהרה,
יצרן של התכשיר ותאריך תפוגתו ועוד. כל
גנה כזו נברקת לאורך הכנתה על ידי עובד

נוסף, לודא שתוכנה כוללת. בכל מוסד, כך
קובע משרד הבריאות, ייכתב נוהל פנימי
להסדרת נושא בריקת ההכנה, לרבות יציר
בית התרופה ותאריך התפוגה שלה.
אבל במעבדה הניסויית החדשה
של רמב"ם, ששוכנת בקומה השביעית של
המרכז האונקולוגי מטפלות את התרופות
המתחבטות האלה לכלל חולי הסרטן של
בית החולים, כנראה לא התיישמו מתבליים
האלה, לפחות. לא ב-2016-2017. על פי
עדיית עובדים במקום, שהלסם כבר אינם
מועסקים בו, נשמרו במעבדה הזאת מלאים
גדלים של תרופות שגם תוקפו, אשר
הולק מתקרים שימשו לטיפול בחולים.
אחד העובדים, שעומד לפני הלך פיתורים,

אחד העובדים: "עם המעבר של התרופות לבניין החדש, בתאום אותו להשמדה - אגרו אותן. כשדוקתי את אחת התרופות הנדירות, תרופה בשם זאלטראב, העפתי על זה צעקות. אחד המנהלים בבית המרוקח אמר לי: 'זו תרופה נדירה, איך נשיג אותה? עכשיו? אמרתי לו, 'אבל היא פגת תוקף מ-2015, ואנחנו כבר בסוף 2016'"

הגיש לפני שבועיים תלונה תיגמו והתורה
במשטרה על התנהלות בית ואנולים בתחנת
התרופות האונקולוגיות, ובה תיאר את המי
תלשלות העניינים.

"ב-2016 עברה המעבדה לבניין החדש
שם התחלתי לראות כל מיני רגעים לא
הנוריים, שלא המתורו ליל, הא מספר.
ראיתי שמחזיקים הריבה תרופות פגות תוקף
ושומרים אותן. הבנתי שאמורים להשמיד
תרופות כאלה או למה בעצם צריך לשמור
ואן סיפור לי כל מיני סיפורים 'אנחנו תי
סלים את התרופות כי אחרי זה קרה שאין
תרופות ואו החולים לא מקבלים, וגם חולים
שאין להם אישור מקצועות החלים יכולים
לקבל ככה תרופות. בעצם נתנו לחולים
כאלה תרופות פגות תוקף".

"קופות החולים קונות מלאים עבוד חוד
לים שפסוטים אצלן ושולחות את חוד
פוח לבקת המרפית", מתאר אחד העובדים.
"המלאים האלה היו מתערבבים עם המלאים
של הקופות האחרות. גם תרופות פרטיות,
שהברות הכימות המרשיות היו קונות עבוד
חולים מסוימים, היו מתערבבות עם המלאים
האלה. הכל ישיב יתר, לא הייתה שום הפרדה.
בשעל, גם אם לחולה מסוים הוזמנה תר
פה אתה, לשעמים נתנו לו תרופה של חברת
אחרת, שמיועדת למישהו אחר".

למה זה וזו מחלישים בין התרופות?
"בגלל הלחץ של העבודה. הם לא היו מקי
פידים על זה".
לרובי העובד, התרופות הלכו והצטברו,
בין השאר בגלל שהתקיים נתנו לאחד אבר
חולות של תרופות שהשתמשו בהן לחולים
שונים. מורכב בבדיה מוכרת התרופות מר
האמנת לפי משקל גופם של החולים שנקב
לים אותן. יש תרופות שמגיעות באמפולות
של מיליגרם אחד, עשרה או 15 מיליגרם,
ויש תרופות שנגיעות באמפולות בגלל

אחד. אם יש חולה שמוקד רק לחצי אמפולת,
האין תלת נוסף שמוקד לתרופה בצורת חיסום,
נאלצים הרוקחים להשליך את השאריות
לפח במקום להעניק אותן למטופלים ממע
מי במחיה. על פי מחקרי שנערך בבילנסון,
עלות הובוח מגיעה לעשרות מיליוני שק
לים בשנה.
ברמב"ם, כנראה, היו מי שלא אחזו את זה.
"רוקחים היו אוספים את השאריות מכמה
אמפולות שנקשרו בהן חומר ומרכיבים מן

עובד במעבדה: התרופות פגות התוקף הונחו על מגש יחד עם התמיסה ועם הציוד הרפואי שמשמש להכנתה, והונחו על החלון לשימוש הרוקח שהכין את התמיסה בתוך המעבדה. אני מבחתי במו ידי את התרופות האלה למחלקות - לטיפול יום, למחלקת כימותרפיה באשפוז, וגם למחלקות הילדים האונקולוגיות

"זה מדוי שינה מעייתי" תיעוד תרופות פגות תוקף

פראגמטי אגף מגלה שהמקרים מסוגים אלו נערכו מזה שנים רבות, והוא מספר: "במקום לקחת אותן להשגחה - אגרוז אותו, כשנר קני את אמת והתרופות הנרדמות תרופה בשם האלטרנטיב, והספרי על זה צעקת את המנהלים בבית המרקחת אגרוז לך יו תרופה נרדמת, אך נשיב אצת עכשיו לא יתה לנו מה לתת לתולים. אמרתי לך, אבל היא פגת תוקף מר 2015, האגרוז כבר בסוף 2016".

אחד המכירים בבית המרקחת היה שומר אצלו תרופות מיוחדות היק בשמישהו היה צריך הוא היה מביא אותו במגירה שלר מספר אתר העובדים בבית המרקחת. "כל השולחן שלו היה מלא בתרופות כאלה, לא ראו שולחן, רק תרופות. אלה לא היו תרופות שמחייבות קידוח, אבל גם תרופה שלא חייבים לקרר אותה אמרה לחיות באחסנת בתאים באחייב, לא במגירה והיא מהמקיים אצלו מאות תרופות מאגר יקרות. אחת הן רופות האלה הייתה מוחבלת תרופה שביקשת לקרוא ומשקלת מה עצם התרופה הזאת עולה עשרות אלפי שקלים, וכל המלאי היה תמיד אצלי".

אך הוא המבין את זה אחרת שומר אצלו במשרד את התרופות

"שלא יגיע מישהו ויהיה צריך ולא יהיה לו מלאי, כשהיו צריכים ציוד, ירעו המיד לבוא אלי".

כשהעובד ביקש לעשות סדר במלגה, הוא לא וכן לשינוי מעלה מהמגזרים עליו. "עשיתי הפרדה בין התרופות הישנות לנארות", הוא מספר. "שאלתי את אמת התרופות, היא אמרה לי, תעזי בקל, התנהלתי לשים את הכל בשקיות, עד לקבלה אישית להשגח דה לקנותי תרופות מסוג קיטורח תרופות אימנותרפיות יקרה המשפחה לטיפול במספר סוגי גידולים נרדמים, שמתו בשקיות רשמית על זה את הכמות, ולמרות שכמותי לעבודה ראיתי שהיא שוכנת במקרה, פתר והן כשספתי הנגדר לי ששלוש יחידות נעלמו, כשבקשתי להחזיל במגלמת אב כמות, לראות מי נגע בשקיות, לא נתנו לי".

בזמן שהמקרים, מספר אותו עובר, ראה כמו עיניו אך תרופות שפג תוקפן נלקחו חזרה לזכנת ומימדת שהיו מודעות לתולים אביקולוגיים. "התרופות האלה נחבאו לחדר המרכזי, שם הוגזו על מגש יחד עם חומר שה ועם הציוד הרפואי שמשמש להכנתה, והושמו על החלון לשימוש הרוקח שחבין את התמיסה בתוך המעבדה. אני מבחתי במו ידי את התרופות האלה למחלקות, לטיפול יום, למחלקת כימותרפיה באשפוז, וגם למחלקות הילדים".

לשענתו, כדי להמחז את העובדה שגם רובו בתרופות שפג תוקפן ולמעשה היו אסורות לשימוש, שהו מספר האשפות של התרופות האסורות בטעמים שצלו לתמר מת, והחלבו במספרים של תרופות תקינות. "הם לא רשמו שהם נעזו לחלל 38 תוקף, וזהו".

"שימוש בתרופות שלא הוארד תוקפן, על סמך שיקול דעת עצמאי של הרוקח, אינו מתקבל על הדעת בשום פנים, ועלול להיות מסוכן" קובע ורוקח בכיר. "חלק מהתרופות עלולות לאבד בתנאים כאלה את יעילותן, ובמקרים מסוימים אפילו לגרום נזק של ממש. ברגע שהתרופה לא בתוקף אי אפשר לדעת מה מצבה ואם היא בכלל יעילה"

דתי, ואלטרנטיב (לטיפול בסרטן המעי הגס), נבדל בין (לטיפול בסרטן השר במצב מתקדם, סרטן ריאות וערמונית), קליניום פוליגט (לחשתות החשפעות המוקיות של תרופות נוגדות סרטן), אמופנטיר (לטיפול בסוגים מסוימים של לימפומת וטרה), וברוס ולטי פול בסרטן תרם), מיטט עלטרסן עד ועוד. לוח גרורות, ואבולטרה (לטיפול בלוקמיה מאלובלסטית ורימה). "עם המעבר של התרופות לבניין החדש,

כלית ושאלתי אותם על תרופה משונה, אנטיביוטיקה, אמרו לי, 'זה מלאים, אפילו אם עבר יום אחד תודוק את זה'."

באותה תקופה, בשנת 2016, עברה חצי עברת לבנין החדש. לקראת המעבר, בילה העובד מלאי ענק של תרופות שפג תוקפן, בהן קיטורחה (למספר סוגים של סרטן גרד

עד מנח, מנאר הקטני, "ככה חסכו בא" ממלחת וצרו מלאי המלאי העודף הזה חצי סדר לכמות. ברפ"מ יש כשיכרות 8000 טיפולים ביום, או זה המספר והמספר. כשאני תנעתי לעבוד, שם כבר היו כמותי מסור. פוח של תרופות פגות תוקף זה היה דקום והתנהלות המקומל. כששאלתי את האגרוז, היא אמרה לי, "למה אצת משומשים בוח" הוא אור לי, 'פונת' להשתמש שנה אחת שזהו קי צב' ותקשורתי למוקד של קיפת תולים

